

РЕШЕНИЕ

№ 705

гр. София, 06.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 27.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12338** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК във връзка със ЗМВР. Делото е образувано по повод подадена жалба от М. К. А. от [населено място] против Заповед №517з-4515 от 08.08.2019г. на Началник отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР С., с която жалбоподателят е наказан с дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 5 месеца.

С жалбата се иска отмяна на заповедта по подробно изложени съображения. В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата, моли заповедта да бъде отменена и претендират разноските по делото, за които представя списък.

Ответникът се представлява от юрк Р., който оспорва жалбата, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, кат съобрази закона и становищата на страните, намира следното.

Жалбата допустима и основателна.

По фактите се установява както следва:

Със Заповед № 517з-4492/12.12.2018г. на Директора на ОД на МВР С. е назначена проверка за изясняване на постъпили данни относно дисциплинарни нарушения от служители от сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР. С писмо УРИ

7855р-7374/05.09.2018г. са изнесени данни, че при преглед на файлове е установено, че служителите от сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР, даващи наряд със служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на дата 13.-14.08.2018г., в смяната от 20.00. до 08.00 часа са допуснали следните нарушения:

От представените записи се установило, че записите започват от 02.15 часа на 14.08.2018г. до 02.31 на 14.08.2018г., където камера №2 е наведена сило надолу към арматурното табло на автомобила. Установени са проверки на лица и автомобили, които не са заснети. Не са предоставени видеофайлове от другите камери. Поради това, не можели да се обективират действията на служителите по време на извършване на проверките.

Установено е ,че за процесния период наряд са давали мл. Инспектори Н. М. и М. А. – настоящ жалбоподател. В наряд е бил определен служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , оборудван с АИС ВПК2, с който служителите да изпълняват дейността по контрола на пътното движение.

Изведен е извод в изготвената справка №УРИ 517-13387 от 01.08.2019г., че двамата служители са допуснали редица нарушения в неизпълнение на заповед № УРИ8121з-1155/2017г. на МВР, съдържаща указания за работа на полицейските служители със система за видеонаблюдение, монтирана в автомобилите, в частност т.2 – Забранява се системите да бъдат изключвани чрез прекъсване на проводниците на ел. захранването или по какъвто и да било друг начин, както и други действия, водещи до повреждане и/или нарушаване на работоспособността на системите. По този начин е осъществен състав на дисциплинарно нарушение по чл. 199, ал.1, т.3, пр.1 от ЗМВР.

При проведената беседа , и двамата служители твърдят, че не са ограничавали и закривали с предмети камерата и да не въздействали върху работоспособността ѝ.

С тази справка , дисциплинарно наказващият орган е запознат на 01.08.2019г., видно от поставената върху същата резолюция, а жалбоподателят – на 01.08.2019г., за което е налице разписка.

Изготвена е покана за снемане на обяснения от лицето №1204р-7669 от 08.08.2019г., която му е връчена чрез разписка на същата дата.

Съставен е протокол за устно изслушване от същата дата, в който лицето е написало собственоръчно, че не е извършвало каквито и да било действия спрямо камерата.

Не се спори, че лицето е мл. Автоконтрольор, считано от 2004., като последното му преназначение е от 16.08.2016г. до датата на вмененото нарушение в сектор „Пътна полиция“ на отдел“ ОП“ при ОД на МВР С..

Лицето е запознато с длъжностната характеристика за заеманата длъжност, както и с цитираните заповед и инструкция.

При тези данни е издадена оспорената в настоящото производство Заповед, с която на лицето е наложено дисциплинарно наказание писмено предупреждение за срок от ние от 5 месеца, за нарушение по чл. 194, ал.2, т.1 , чл. 197, а л., т.2, чл.199, ал1, т.3, пр.1 и чл. 204, т.4 от ЗМВР, за нарушение, осъществено, както следва: На 13-14.08.2018г., в периода от 20.00 часа до 08.00 часа на Главен път ППП-8, изпълнявайки задълженията си съгласно ежедневна форма на отчет по Приложение 11 към чл. 75, ал.2, т.2 от Инструкция 8121з-749/2014г., със служебен автомобил [рег.номер на МПС] , не е проверил състоянието на камера №2, като е допуснал обективът да бъде насочен силно надолу арматурното табло на автомобила. Така установеното е квалифицирано като нарушение на служебната дисциплина , състоящо се в неизпълнение на

разпоредбите на раздел II, т.2 от заповед 8121з-1155 от 01.09.2017г., както следва: „...Забранява се системите да бъдат изключвани чрез прекъсване чрез прекъсване на проводниците на ел. захранването или по какъвто и да е друг начин, както и действия, водещи до повреждане и/ или нарушаване работоспособността на системите“. Последното е прието за нарушение по чл. 199, ал.1, т.3, предл.1 с предвидено наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 до 6 месеца.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът намира следното:

Съдът приема, че процесната заповед е валидна, като изхождаща от компетентен по смисъла на чл. 204, т. 4 от ЗМВР орган. Издателят на процесната заповед притежава компетентността да налага на подчинените му държавни служители от МВР наказанието по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР.

Заповедта съответства и на предвидената от закона форма, доколкото съдържа мотиви, представляващи фактическите обстоятелства и следващ се от тях диспозитив, като съответства и на специалните изисквания на чл. 210, ал.1 от ЗМВР.

Заповедта е издадена в предвидения от закона преклузивен срок.

Съдът намира обаче, че в хода на проверката са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и респ. неправилно е приложен материалния закон, при следните съображения:

Няма спор, че заповедта, с която е разпоредена проверката от 12.12.2018г. не е връчвана на лицето. Действително, за този тип наказания, може да бъде осъществена проверка и без издаване на заповед. Но на лицето следва да бъде осигурено участие в тази проверка, каквото не се доказва в случая. Не намира обяснение и изготвянето на справка почти от година по-късно от датата на вмененото нарушение. Справката е сведена до знанието на ДНО на 01.08.2019г., при вменено нарушение, осъществено на 13-14.08.2018г. От дата – 08.08.2019г. на лицето е изготвена и връчена покана за обяснения. Смисълът на осъществената проверка е да бъдат изяснени всички относими факти и обстоятелства около факта на вмененото нарушение, вкл. чрез изслушване на служителя. В хода на предварителната проверка от същия е изготвено сведение, в което отрича каквото и да е деяние от негова страна, което да е довело до нарушението, но последното изобщо не е обсъждано или съобразявано в хода на проверката, която следва да е протичала в рамките на тази от година. Не са изследвани обстоятелствата относно конкретното поведение на лицето, нито пък възможността за техническа неизправност на камерата, което именно да е довело до нарушението. Обяснението на лицето също е не е обсъдено по никакъв начин.

Така изложените процедурни пропуски са довели и до неправилно приложение на материалния закон поне на две основания:

На първо и основно място – деянието е недоказано. Следва да бъде посочено, че същото е и неясно формулирано, което препятства правото на защита на лицето, така, че да може да ангажира доказателства, които да оборят обвинението. Същото се свежда до това, че в определен период от време на посочени дати „...не е проверил състоянието на камера №2 , като е допуснал обективът да е насочен надолу..“. Последното е възприето като неизпълнение на т.2 от Заповед №8121з-1155/2017г. и е квалифицирано като „неизпълнение на служебни задължения“.

Цитираната т. 2 гласи „Забранява се системите да бъдат изключвани чрез прекъсване на проводниците на ел. захранването или по какъвто и да било друг начин, както и други действия, водещи до повреждане и/или нарушаване на работоспособността на системите.“

От изложеното следва, че за да е налице нарушение на посоченото задължение, следва да бъде обоснован извод за извършване на конкретни действия от страна на служителя, които описаното задължение му вменява, а именно – да е доказано изключване или прекъсване на системата от ел. захранването или по друг начин или други действия, довели до повреждането ѝ.

Проверка за подобно поведение у лицето изобщо не е правена, не е проверена и самата система, вкл. прекъсването на звука.

От последното следва и липса на идентитет между вмененото фактическо деяние – липса на проверка на камерата, което представлява бездействие и направената квалификацията, която включва извършване на нарочно действие – повреда на камерата по някой от изброените начини.

Последното води до извод за пълна неяснота, съответно недоказаност на вмененото нарушение, което напълно и достатъчно за отмяна на оспорения акт.

Само за пълнота съдът отбелязва, че е налице и некоректна квалификация, доколкото се визира неизпълнение на конкретна заповед, което е нарушение по чл. 194, ал.1, т.1 от ЗМВР, но не е посочено кое предложение от нормата. Последното представлява нарушение, на което съответства наказание „порицание“ по смисъла на чл. 200, ал.1, т.11 се налага наказание „писмено предупреждение“. В действителност е наложено наказание „писмено предупреждение“ за срок от 5 месеца, като се визира чл. 199, ал.1, т.3 от ЗМВР, а и липсва каквато и да е обосновка и относно размера на наложеното наказание.

По изложените съображения, заповедта се явява незаконосъобразна ,като издадена при нарушаване на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон.

Предвид изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на пълномощника на жалбоподателя за присъждане на разноски, СДВР следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените от него разноски в размер на 510.00 лв., от които 10.00 лв. държавна такса и 500.00 лв. адвокатско възнаграждение - договорено и заплатено, съобразно представения договор за правна защита и съдействие.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от М. К. А. от [населено място] против Заповед №517з-4515 от 08.08.2019г. на Началник отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР С., с която жалбоподателят е наказан с дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 5 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на М. К. А. сумата от 510 (петстотин и десет) лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

Преписи да се изпратят на страните.

СЪДИЯ:

